

GÅ MED KIRKEFORTÆLLINGER FOLKEKIRKERNE I HERNING KOMMUNE

I TIMRING KIRKE - CA. ÅR 1450 - LAUST OG KILDEN

Laust sidder inde i kirken og hører på præsten. Han forstår ikke så meget af det, han siger. Han tør ikke andet end at lade som om, han også tror på det, der bliver sagt i kirken, for det gælder om at holde sig gode venner med kirken og dens folk, for ellers skal man betale en masse penge til Rom for ikke at ryge direkte i helvedet. Laust ser over på kvinderne, der sidder til venstre for ham. Han ser sin mor og søster. Så fint de har redt og flettet deres hår i dag. Længere fremme sidder Marias mor. Hun græder. Laust forstår hende så godt. Han mærker, hvordan knuden i hjertet gør ondt, og tårerne brænder i øjnene. Om lidt kommer Maria nok hen til glughullet, her hvor de nu skal have nadver. Præsten går derhen med brød og vin, og dypper brødet i vinbægeret. Så rækker han brødet ud til de to kvinder, der står derude og ikke må komme ind i kirken. De er urene, siger præsten. Hvordan er de blevet det? Ja, Laust forstod godt, at de var syge. Det var jo pesten, men hvorfor var de også urene? Hvordan blev man det? Kom de i helvede? Havde de gjort noget forkert? Laust blev stadig varm i kinderne, når han tænkte på Maria, den smukke, unge pige, som han havde drømt om at gifte sig med. Men pludselig var hun forsvundet op over bakken syd for kirken. Han måtte ikke længere mødes med hende. Nu var hun syg og uren! Præsten taler om Jesus og en helgen, der hedder Sankt Trab. Man skal bede til dem for at få hjælp. Laust har prøvet så mange gange, men han ved ikke rigtigt, hvad han skal sige. Måske skulle han hellere prøve kilden. De siger, kilden nær Brikshus er hellig. Vandet er helbredende. Har Maria mon prøvet det? Han må prøve at sende bud til hende. Han har den mønt, rigmanden gav ham, da han hjalp med høsten. Den har han gemt i et hul i murværket. Den kunne han prøve at ofre til kilden og så give besked til Maria om at bade i kilden. Laust kunne mærke håbet brede sig i ham. Måske kunne han stadig blive gift med Maria. Laust går stille ud af døren, der vender mod syd. Han ser ud over markerne og til venstre ser han to kvinder i mørke kapper gå over bakken syd for kirken. Laust behersker sig fra at løbe hen til den ene af kvinderne, og går i stedet målrettet hjemad. Hem efter mønten og derefter ned til kilden ved Brikshus.